

Man gik derpå til:

Tredie behandling af forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2809).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 83 stemmer imod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagen konvention om delvis revision af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 28 møder vedtagne konventioner med henblik på den fremtidige udøvelse af visse administrative opgaver, som i medfør af nævnte konventioner er overdraget generalsekretæren for Folkenes Forbund, og med henblik på at indføre visse yderligere ændringer deri, forårsaget ved opløsningen af Folkenes Forbund og ved ændringen i Den internationale Arbejdsorganisations statut.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2897).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 85 stemmer. 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Der vil nu blive givet lands-tinget meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4123; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2805).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Da vi i fjor behandlede sukkerloven, var det i forventning om, at vi næste gang, altså i år, ville blive stillet overfor et forslag til sukkerlov, som kunne danne grundlaget for en langvarig koncession til sukkerfabrikkerne. Der har da også været ført forhandlinger om en sådan koncession, men det er gået, som det går så ofte, at forhandlingerne ikke har kunnet føres til ende indenfor den tid, man oprindeligt regnede med, og derfor står vi nu igen over for den sædvanlige 1-årige forlængelse af sukkerloven. Imidlertid er forhandlingerne om den langvarige ordning ikke alene i gang, men vi må også forstå, den højtærede handelsministers forelæggelse sådan, at der fra begge sider, altså såvel fra ministeriets som fra fabrikernes side, er god vilje til at nå et resultat. Der skulle altså være grund til at tro, at vi i det mindste til næste rigsdagssamling kan tage fat på at udforme en mere langvarig ordning. Når det er tilfældet, vil jeg finde det urimeligt nu at foretage ændringer i det lovgivningsgrundlag, som er bestemmende for fabrikernes forhold, selvom det for mit parti medfører, at vi endnu en gang må resignere med hensyn til bl. a. vore ønsker om fabrikernes udbyttebetaling. Det kan måske også føjes til, at selvom vi i dag havde villet forandre grundlaget, kunne der vel næppe være skaffet flertal herfor.

Tidspunktet er næppe inde til at optage en debat om den langvarige ordnings nærmere indhold, og vi har jo også rigsdagens sukkerudvalg til at give den højtærede handelsminister gode råd i så henseende, men jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at opfordre sukkerfabrikkerne til at vise mådehold i de krav, der nu stilles til den langvarige koncession. Det ville jo alt taget i betragtning være det lykkeligste, hvis der kunne blive enighed mellem ministeriet og fabrikkerne om denne ordning, og dette forudsætter god vilje fra begge sider. Jeg er meget vel klar over, at navnlig De danske Sukkerfabrikker ligger inde med store aktiver, og at de ikke mindst gennem de senere